

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۰۸/۱۸

عبدالباري جهاني

د استقلال ورځ

نهه نيوي کاله مخکي، افغانستان، د اعليحضرت امان الله خان په مشرتوب، د نړۍ له ترټولو ستر استعماري طاقت برتانيې څخه بشپړه آزادي تر لاسه کړه. په کار خو دا وه چې دا ورځ په افغانستان کې په جم او جوش لمانځل سوې وای؛ خو له يوې خوا د افغانستان غمجن او کړکېچن حالات، او بې امنيتي، چې هره ورځ يې له جنازو او نويو غميزو سره ملگرې وي، د دې مبارکي ورځې د لمانځلو اجازه نه ورکوي او له بلې خوا مور ټول د سر په سترگو گورو چې که له افغانستان څخه، يوه پېړۍ مخکي، يوه هيواد د استقلال حق سلب کړی وو نن هغه حق دېرو زياتو قدرتونو او گاونډيانو ورڅخه لاندي کړی او يا لږ ترلږه په ټولو خارجي او داخلي چارو کې بې مستقيمي او غيرمستقيمي لاس وهني کوي.

په دې کې هېڅ شک نسته چې د افغانستان له استقلال او په دې هيواد کې له عصري اصلاحاتو سره د اعليحضرت امان الله خان نوم تړلی دی؛ او هغه د خپل قدرت په ټوله لس کلنه دوره کې وښودله چې د هيواد له استقلال او، د اولسونو د ژوند د بهرولو په منظور، له عصري اصلاحاتو سره لېونۍ مينه لري؛ چې د هيواد د استقلال او نېکمرغی دښمنانو د خپلو هيلو پوره کېدلو ته پرې نه ښود. خو په دې برخه کې بايد يوه خبره له پامه ونه غورځوو چې د افغانستان له استقلال سره د هغه پلار امير حبيب الله خان هم مينه درلوده او که ژوندی پاته سوی وای نو نن ورځ به د افغانستان له استقلال او حتی عصري اصلاحاتو سره د امير حبيب الله خان نوم يادېدلای.

امير حبيب الله خان، د انگرېزانو د ټولو اعتراضونو سره سره، د لومړي نړۍ وال جنگ په لومړيو کلونو کې، د ترکيې او جرمني گډ هيات ته په کابل کې د اوسېدلو اجازه ورکړه او د هغه د پاچهي په دوران کې د هند آزادي غوښتونکو راجا مهيندر ايراتب سينگه، مولوی عبيدالله سيندهي، مولوي برکت الله او نورو په کابل کې د هند لپاره د مؤقتي حکومت اساس کښېښود. کله چې په ۱۹۱۷ کال کې انگرېزانو د محسودو د پاڅون د خپلو فيصله وکړه نو حبيب الله خان د برتانيوي هند حکومت ته يو ليک واستاوه او په هغه کې يې ورته وليکل چې که برتانيه په هغه سيمه کې نرم سلوک غوره نه کړي او سختو اقداماتو ته لاس واچوي نو په سرحد کې به عمومي ناگراري جوړه سي او دا ښايي د دواړو هيوادونو تر منځ د جنگ د پيل کېدلو سبب سي. آدمک ص ۹۹

آدمک ليکي چې د ۱۹۱۸ کال د ډسمبر پر دوه ويشتمه په کابل کې د برتانيې استازي رپوټ ورکړ چې امير او د هغه د شورا غړي جدي هيله لري چې افغانستان د سولي په کنفرانس کې برخه واخلي او دوی له دې امله ناراض دي چې برتانيه ولي دغه امتياز نه ورکوي. امير غوښتل چې برتانيه د هغه هيواد خپلواکۍ په رسميت وپېژني او په دې کې به د نړۍ له نورو هيوادونو سره د افغانستان د اړېکو درلودلو آزادي هم شامله وي. مگر لندن دې امتياز ورکولو ته حاضر نه وو... د برتانيوي هند ويسرا لارډ چيلمسفورډ فکر کاوه چې اوس لا د دې وخت نه دی راغلی او په دې برخه کې به پخپله د امير غوښتنې ته انتظار وباسي. مگر ويسرا ته دا څرگنده وه چې امير به له برتانيې څخه د بشپړي سياسي آزادي، د خاورې په برخه کې امتياز، پيسې او په اينگلينډ کې د استازي درلودلو غوښتنه کوي. هغه کتاب ص ۱۰۴-۱۰۵

امريکايي مورخ چارلس ميلر ليکي «... مگر ده (اميرحبيب الله) غوښتل چې خپل هدف ته د سوله ايزو او قانوني لارو ورسېږي. او په حقيقت کې، ده فکر کاوه چې که افغانستان په جنگ کې برخه نه ده اخيستي، نو ډېر مهم رول يې لوبولی دی. ده ويل دا زما برکت دی چې د هند پوځيانو وکړای سواي چې د هند له خاورې څخه بهر په فرانسه، يورپ او مصر کې وجنگېږي. او دی پوهېدی چې، د جنگ په دوران کې، له متحينو سره پر دونه حياتي همکاري به يې څوک سترگي پټې نه کړي او بې عوضه به پاته نه سي... مگر کله چې د ۱۹۱۸ کال په پای کې حبيب الله ويسرا لارډ چيلمسفورډ ته وليکل چې افغانستان ته بايد د ورسای د سولي په کنفرانس کې د برخې اخيستلو اجازه

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رايرلو مخکې په خیر و لولئ

ورکړه سي نو د ده د انتظار په خلاف، د ده ملگرو چندانې د ده د ملگرتوب او وفادارۍ قدر ونه کړ. چيلمسفورډ وليکل چې د امير غوښتنه چټې او بېخايه ده. البته امير ته يې په دونه صراحت ونه وليکل مگر د برتانيې د مغشوشو ډيپلوماتيکو کلماتو څخه دا څرگندېدل چې د برتانيې حکومت هم دغه نظر لري. حبيب الله وروسته جدي لهجه غوره کړه. هغه د ۱۹۱۹ کال د فبروري د مياشتې په سر کې چيلمسفورډ ته وليکل چې بايد د يوې ليکلي موافقتنامې په وسيله د افغانستان د حکومت تامه آزادي، د عمل آزادي او دايمي خپلواکۍ په رسميت وپېژني. ده وروسته وليکل چې که برتانيه دا کار ونه کړي نو دی به په خپل سر د ورسای د سولي کنفرانس ته خپل، نابللی، هيات واستوي او هيات به يې د نړۍ والو په مخ کې د برتانيې د حق تلفۍ او حق ناشناسۍ په باب وينا وکړي. او انشاءالله چې هلته به د سولي د کنفرانس له برخه والو څخه، د خپلي غوښتنې سره سم، يوه ليکلي موافقتنامه ترلاسه کړي.

په داسې حال کې چې د برتانيې حکومت د امير د دې غوښتنې په باب غور کاوه، حبيب الله جلال آباد ته نيژدې، د يو څو ورځو استراحت او ښکار په نيت وخوځېدی. هلته د فبروري پر نولسمه په خپله خيمه کې ویده وو چې يو څوک يې خبمې ته ور ننوت او امير يې وواژه، او قاتل هيڅکله پيدا نه سو» ميلر ص ۳۱۳ له دې وروستې متن او په سل هاوو نورو متونو او اسنادو څخه سړی نتيجه اخيستلای سي چې د امير حبيب الله خان په قتلولو کې، برتانيې مستقيم لاس درلود او په دې دسيسه کې د دربار ډېر لوی مقامات ورسره ملگري ول. د لينکرو او محافظينو په منځ کې، د پاچا خبمې ته ننوتل، هغه وژل او ورکېدل بل په هيڅ توگه امکان نه لري. امير حبيب الله خان د افغانستان د بشپړې خپلواکۍ ارمان گور ته يووړ او د هغه باتور زوی اعليحضرت امان الله خان د هغه ارمان پوره کړ. حبيب الله خان د افغانستان له خپلواکۍ او عصري کولو سره د بل هر آزادي غوښتونکي او اصلاحات غوښتونکي افغان په څېر مينه درلوده. د حبيبي د لېسې جوړول او د هندي استادانو رابلل او هيواد ته د محمودطرزي په څېر منورينو رابلل او سراج الاخبار چاپول له عصري ښوونې او روزنې او مطبوعاتو سره د هغه د مينې او علاقې ښکارندوی دي.

امريکايي سر انجنير اي سي جيويټ، چې د امير حبيب الله خان په زمانه کې يې له ۱۹۱۱ څخه تر ۱۹۱۸ پورې په افغانستان کې پر مختلفو پروژو باندې کار وکړ، په افغانستان کې د خپلو تجربو او د امير حبيب الله خان د پاچهۍ په باره کې د خپل کتاب په پای کې ليکي:

«اعليحضرت حبيب الله خان دومره مؤدب، منصف او لايق افغان وو چې ما د هغه په څېر بل نه دی ليدلی. هغه ډېر قوي شخصيت درلود، ډېره زياته پوهه او ډېره ښه حافظه يې درلوده. هغه د خپلي آرزو سره سم حکومت ونه کړ بلکه د توان او قدرت سره سم يې حکومت وکړ؛ ځکه چې پرله پسې دسيسې او توطيې ورته جوړېدلې. که يې يو څو تنه ښه سلاکاران او يو څو تنه غښتلي وفادار سړي درلودلای نو هغه به ډېر څه کړي وای. په افغانستان کې اوسېدونکي اروپائيان او افغانان، چې د ده اشتباهاتو ته گوته نيسي او دی محکوموي نو دا خبره به ټول مني چې هغه په ډېرو سختو شرايطو کې حکومت کاوه، او هغه د هيواد تر ټولو بهتر واکمن وو. ميلر ص ۳۲۷-۳۲۸

ماءخذونه

- 1: Adamec, Ludwig W. Afghanistan 1900-1923 A Diplomatic History. University of California Press 1969
- 2: Miller, Charles. Khyber, British India's North West Frontier. U.S.A 1977
- 3: Jewett, A.C. An American Engineer in Afghanistan. U.S.A 1948